

MVF- BULLETTINEN

MEDLEMSTIDNING FÖR MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING

Nr 4-92

REDAKTÖRENS RUTA

En förenings existens är beroende av engagerade och kunniga medlemmar. Känns inledningen igen? Det är i så fall förklarligt. Jag har använt den tidigare och den förtjänar mer än väl att upprepas. I förra MVF-Bulletinen kunde jag berätta om planerna på att i parken vid Kvarnbygården bygga en träningsbana för de praktiska proven för jägarexamen. Bakgrunden var en önskan att göra vår välrenommerade utbildningsverksamhet ännu bättre. De som är ansvariga för studiesektionen fick ett fantastiskt gensvar vid sin förfrågan om hjälp med att bygga träningsbanan. Viljan att hjälpa till var så stor att banan blev färdig redan i början av oktober! Tack alla medhjälpare för ett mycket gott arbete.

Med detta nummer av MVF-Bulletinen följer inbetalningskortet för 1993 års medlemsavgift. På detta har du möjlighet att notera inom vilken sektion du kan tänka dig att medverka i. Jag uppmanar dig att göra så. De som är ansvariga för de olika sektionerna kommer att få uppgift om vilka som anmält sitt intresse, så att de kan ta kontakt när nya projekt skall dras igång. Utöver detta är du naturligtvis välkommen att när som helst ta kontakt med sektionens ansvariga eller styrelseledamöter, för att få veta vad ett engagemang innebär eller om du vill anmäla dig till någon uppgift.

Vi känner alla av det allt kärvare ekonomiska klimatet. För MVF-Bulletinens del har det bl a märkts i ett minskat antal annonser. Det är besvärande, eftersom de är en viktig grund för tidskriftens existens. Men vi har trots allt ett antal företag som troget låtit föra in sina annonser. Jag framför Malmö Viltvårdsförenings stora tack för ert stöd och uppmanar våra medlemmar att nyttja era tjänster. Avslutningsvis vill jag önska en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År 1993.

Lars G Truedsson

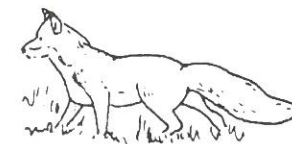
UTGIVNINGSPLAN

Nr 1 - 28 februari	manusstopp 25 januari
Nr 2 - 28 maj	manusstopp 25 april
Nr 3 - 28 augusti	manusstopp 25 juli
Nr 4 - 28 november	manusstopp 25 oktober

Red. tar tacksamt emot bidrag till MVF-Bulletinen.

MVF-BULLETTINEN Nr 4 1992
 Medlemstidning för MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING
 Adress: Östra Kattarpsvägen, P1 564, 212 91 Malmö
 Postgiro: 63 86 89-0
 Redaktör och ansvarig utgivare: Lars G Truedsson
 Annonschef: Rune Larsson, tfn 040-18 68 16
 Tryckeri: Malmö Affärstryckerier AB
 Utgivning: Februari, maj, augusti, november
 Redaktionskommitté: Lars Truedsson, Sten Christofferson, Thomas Laurell, Åsa Laurell

INNEHÅLL

Redatörens ruta	3	Gåsjaktspremiär	14
Utgivningsplan	3	"Lockbocken"	16
Innehåll	4	Andjakt	17
Utbildning	4	Utbildning, träningsbanan	18
Kalendarium	5	Mässa och apporteringstest	19
Klövviltspremiär	6	Noterat	20
Vapenförvaring	8	Styrelse och kontaktpersoner	22
Skånska jaktformer	10		

UTBILDNING

Plats för fler i studiecirkelarna.

De kärvare tiderna i landet avspeglas också i Viltvårdsföreningens studieverksamhet. Anmälningarna till vinterns cirklar är betydligt färre än förra året vid samma tid. I flera fall anges just ekonomiska problem i de fall man avstår från deltagande i en kurs efter anmälan för kanske ett par månader sedan.

Dock blir det i även i år en betydande omfattning av utbildning på Kvarnbygården. När detta nummer av Bulletinen kommer ut har vi fyra välfyllda *jägarcirklar* igång. Ytterligare beräknas starta i början av december och sedan två till i januari. Matlagningskursen *Tillagning av vilt* har redan avverkat två cirklar och den tredje är nu igång. Vi vill gärna hålla denna kurs under hösten när vi har tillgång till färskt vilt. Därför får nya intresserade vänta till hösten -93 för nästa omgång.

Även den nyttiga cirkeln *Från skott till gryta* drar med all rätt stort intresse till sig. I detta ämne kommer två cirklar att starta i första veckan av december.

Hundutbildningen är också mycket aktuell och här har en cirkel kommit igång i *Eftersök*. Egentligen är det egendomligt att intresset inte är större för denna kurs med tanke på att kravet på tillgång till hund vid jakten från och med nästa år.

Till cirklarna *Bättre jaktskott* och *Fältvilt 1 och 2* fattas ännu ett par deltagare i respektive kurs för att de skall kunna starta. Ingenting hindrar att de genomföres under våren -93, så här finns plats för intresserade att höra av sig. Möjlighet finns också att denna säsong ordna en separat cirkel i *Bättre jaktskott för damer* om tillräckligt många anmäler sig. Detsamma gäller för cirkeln i *Handläggning, Jakt med fångstredskap* samt *Skydds jakt i tätbebyggelse*.

För upplysningar och anmälningar, kontakta kansliet 040-49 49 30 eller studieledarna Ulf Norrgren 040-49 97 89 eller Olle Dahlkvist 040-46 54 61.

Utbildningssektionen.

KALENDARIUM

Lördagen den 5 december	Småviltjakt, område 1. Samling kl 09.00.
Söndagen den 6 december	Småviltjakt, område 3. Samling kl 09.00
Lördagen den 12 december	Småviltjakt, område 2. Samling kl 09.00
Lördagen den 19 december	Småviltjakt, område 1. Samling kl 09.00
Söndagen den 20 december	Småviltjakt, område 4. Samling kl 09.00
Tisdagen den 19 januari kl 19.00	Temakväll. Jaktens etik. Jan Lindstrand, Bengt Örneberg.
Tisdagen den 16 februari kl 19.00	Temakväll. Hur skyddar jägaren sin hörsel. Håkan Svenson m fl.

Ev. kommer fasanjakt att genomföras i januari. Väder och vilttillgång avgör.

Inför småviltjakterna sker samling för: Område 1, 2 och 3 på Kvarnbygården, område 4 på Resåkrågården.

Tillkommande aktiviteter och ändringar anslås på Kvarnbygårdens anslagstavla och ges upplysningar om via kansliet.

Studie
främjandet

- Jägarnas studieförbund
- Politiskt obundet

Vi erbjuder bl a följande cirklar:

- Jägarskolan
- Bättre jaktskott
- Högvilt
- Från skott till gryta m.m.

Välkommen med förfrågningar till:
Studieförbundet i Sydvästra Skåne
Föreningsgatan 7, Malmö Telefon 040-746 00

KLÖVVILTSPREMIÄR

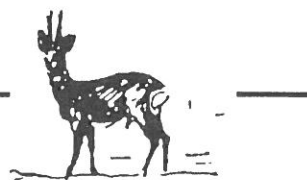
Frisk till hård sydvästlig vind, molnigt och en del regnskurar. Temperatur c:a 17 grader. Så löd väderleksutsikten för den tredje september - premiärdagen för klövviltjakten på Sturup.

På vägen dit hörde jag på bilradion, att risken för regnskurar skulle minska frammåt kvällen. Jag började tvivla på meteorologernas kompetens när jag såg tunga skyar dra fram från sydväst och några regnstänk falla på vindrutan.

Eskil hade stämt träff med oss på Resåkragården klockan kvart i sex - i god tid före solens nedgång. Efter det att alla handlingar kontrollerats, lottades passen och vi fick förutsättningarna för jakten. I kväll gällde den hornbärande dovvilt, råbock och kid. Jag fick passet med stålstegen i norra kanten av Rävstadskogen. Samma pass som jag satt på när jag deltog sista tillfället förra säsongen. Då hade jag en get med två kid framme, men det gavs ej något säkert skottillfälle. Hur skulle det bli i kväll?

Väl på pass kontrollerade jag skjutvinklar och längsta skjutavstånd, innan jag satte mig tillrätta för att vänta. En flock kajor skrånade livligt och kråkorna gjorde dagens sista provianteringstur på granngårdens gödselhög. Några duvor drog mot nattkvisten, men i övrigt var det ganska tyst, frånsett kvällstrafiken till Sturup. Varje flygplan lämnade ett besvärande doftspår av flygfotogen.

Nästan exakt klockan åtta kom han. En nätt bock med drygt decimetern långa spetsar. Han kom ut ur skogsbrynet ett tjugotal meter till höger om stegen, påtagligt nervös och uppmärksam på sin omgivning. Han drog iväg snett ut åt höger, stannade till då och då, betade, lyssnade. Först på sextio meters håll vände han bredsida till någotsånär. När han sänkte

huvudet för att beta, vred jag mig tillrätta för att göra en bekväm anläggning. Ena stövelklacken gled mot stegen. Bocken registrerade omedelbart det svaga ljudet och glodde stint på mitt håll. När han inte upptäckte någon överhängande fara, fortsatte han att beta. Jag lade an, märkte att han stod en aning vinklad från mig, korrigerade riktpunkten efter det och lät skottet gå. Bocken tog ett språng upp i luften, landade åter på alla fyra efter att ha snott runt nästan ett halvt varv, satte av mot skogsbrynet och försvann ur mitt synfält. Innan dess hann jag tydligt se ett utgångshål i höger bog.

Jag gick ner till skottplatsen. Det var inte helt enkelt att upptäcka blodstänk i det höga halvvisna gräset. Jag markerade skottplatsen och följde flyktvägen mot skogsbrynet. Ingen bock syntes till. Jag gick ett tiotal meter åt vardera hållet. Fortfarande utan resultat. För att inte försvåra ett eftersök, stannade jag utanför skogens lövmatta. Normalt brukar jag ha min labbe med mig, men just idag, när jag så väl hade behövt henne, var hon inte med. Oturligt nog, annars hade jag kunnat påbörja eftersöket medan det fortfarande var hyfsat ljus. Nu var det bara att vänta tills det var tid för återsamling.

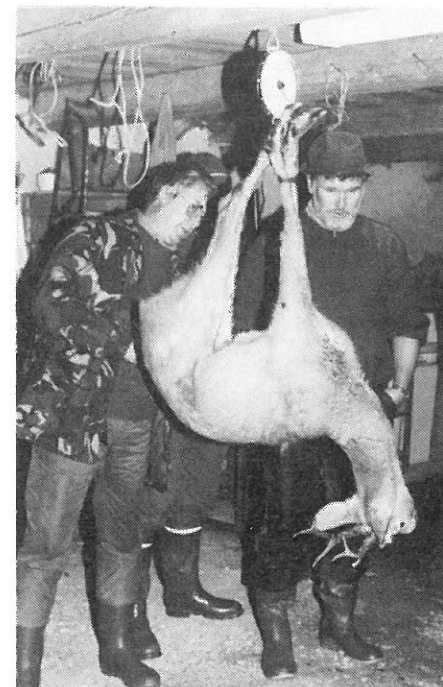
Eskil hade med sin vaktel "Frasse". Han tog an spåret vid skottplatsen och följde det in i skogen där jag hade uppfattat att bocken gått in. Han vek av vid en korsande viltväxel. Efter ett tag visade han ett klart mindre intresse för spåret, så vi förstod att han gått av det rätta spåret. Det var bara att börja om igen. När vi åter kom fram till platsen där spåret korsade viltväxeln, tvekade Frasse något, följde växeln några

meter, men vände och korsade den. Bara ett tiotal meter längre fram låg bocken.

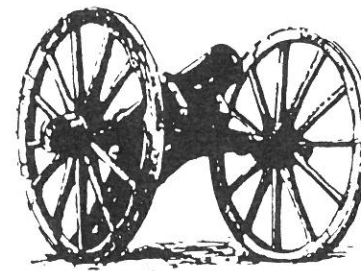
När jag tog ur den kunde vi konstatera att kulan klippt av bakre delen av vänster lunga och att den högra var totalt urblåst. Det är märkligt att bocken kunde gå så långt som ett sextiotal meter efter en sådan träff, men det visar än en gång hur viktigt det är att ha tillgång till en duglig eftersökshund.

Lars G Truedsson

Här är förklaringen till att "min" bock var så nervös. Vid nästa jaktillfälle sköt Ulf denna magnifika sextaggare på samma pass.

HOLMGRENS VAPEN AB

**Specialaffären för
jakt och sportskytte**

Box 94
288 00 Vinslöv

Besöksadr. Storgat 3

Tel 044-800 01 Fax 044-81508 Bil 010-45 46 58

VAPENFÖRVARING

Skärpta krav för vapenförvaring.

Kraven på skärpta förvaringsföreskrifter för jägarnas vapen har under senare år ökat i takt med stölderna ur arméns vapenförråd. Från och med den första juli i år råder nya förvaringsbestämmelser, som i princip kräver att du måste förvara såväl jakt- som sportskyttevapen i säkerhetsskåp. Alternativet är att förvara vapen och ammunition under lås och bom på tre olika ställen.

De nya bestämmelserna inverkar inte på vapenförvaringen hos den som redan har sina vapen i ett säkerhetsskåp, det vill säga ett skåp i minst 4 millimeters stålplåt med bland annat spräng- och skärskyddat lås och med en vikt överstigande 150 kg eller fastbultat i vägg eller golv. I ett sådant skåp får vapnen förvaras odelade tillsammans med ammunitionen även i fortsättningen.

Men många skåp, som motsvarar kraven, är av äldre datum och inte typgodkända enligt Svensk Standard 3492 för säkerhetsskåp. Trots detta får de fortfarande användas av sin nuvarande ägare, men om de byter ägare gäller de inte längre som säkerhetsskåp såvida inte modellen blivit klassad i efterhand.

Det gäller alltså att veta vad man köper. Handlar du ett skåp, oavsett om det är nytt eller begagnat, måste detta alltså ovillkorligen vara godkänt och märkt enligt de gällande normerna. Det kan vara på sin plats att påpeka att det i dag säljes skåp på den svenska marknaden, främst av utländsk tillverkning, som inte är godkända enligt normen. Var därför mycket noga med att kontrollera märkningen av skåpet!

Säkerhetsskåp tillverkas i olika storlekar

och ofta kan de inredas med hyllor så att de förutom ett mindre antal vapen även lämpar sig till annan förvaring. Att före semestern stoppa in smycken, matsilver och andra värdesaker i skåpet ger en extra trygghet och motiverar bättre utlägget av några tusenlappar för ett skåp av godkänd konstruktion.

Just nu är det lämpligt att köpa säkerhetsskåp. Inte bara för att lagen kräver det, utan också för att vapenhandlarna ofta slåss om kunderna genom att erbjuda skåp till specialpriser.

Alternativ.

Den som ändå drar sig för att investera i ett säkerhetsskåp kan fortfarande förvara sin vapen i till exempel ett låsbart vapenställ på väggen. Men även här gäller speciella krav på ställets konstruktion och lås (förvaringen skall motsvara skyddsklass 2) och det får inte vara så placerat att det kan upptäckas genom ett fönster eller den öppnade ytterdörren.

Dessutom *måste* en vital del (slutstycke eller framstock) vara borttagen från vapnet och förvaras under lås. Vidare skall ammunitionen förvaras under lås på annat ställe än den vitala delen.

Vid sådan, "tredelad", förvaring skall de olika förvaringssätten tillsammans motsvara kraven på säkerhetsskåp. Detta är självfallet svårt att avgöra för den enskilde, men din lokala polismyndighet skall kunna bedöma förvaringens säkerhet. Bäst är naturligtvis att köpa ett säkerhetsskåp.

Skrota vapengarderoben!

Att samhället har rätt att kräva säker förvaring av vapen tycker jag personligen är helt i sin ordning. Men med hårdare

förvaringskrav borde också följa större frihet för jägare och skyttar att äga de vapen han eller hon vill ha.

I och med att de skärpta förvaringsbestämmelserna har trätt i kraft, borde vapengarderoben vara färdig för soptippen. När landets jägare och sportskyttar visar sin goda vilja och samhällssolidaritet genom att investera i nya och säkrare vapenskåp, borde de också ges större möjligheter att själva bestämma över vad skåpet skall innehålla.

Anser myndigheterna att vapnen är förvarade under betryggande säkerhet är det ju i princip endast nyckelinnehavaren som kan komma åt dem och denne kan ju ändå bara missbruka ett vapen åt gången.

Text och foto: Sten Christoffersson

Husqvarna säkerhetsskåp tillhör de typgodkända skåpen på marknaden.

SAMKÖP – VAPENSKÅP

Många var på Temakvällen
om Vapenförvaringslagen.
Flera tecknade sig för ett
Husqvarna-skåp till specialpris.

Vill Du också vara med?
Bestäm Dig snabbt!

Visnings-skåp hos

Teckning av skåp gör Du hos
Olle Dahlkvist 040-46 54 61

SKÅNSKA JAKTFORMER

Fasanklappjakt.

Konsten att jaga fågel på klappjakt är bara drygt ethundra år gammal. Anledningen till att jaktformen inte funnits lika länge som till exempel stövarjakt och jakten över fågelhundar är ganska självklar. Vid klappjakt skjuts ett mer eller mindre stort antal fåglar på relativt kort tid, och det var inte förrän det fanns vapen med tillräcklig eldhastighet som jaktsättet blev möjligt. Tidigare hade man bara mynningsladdare som krävde en lång och omständlig laddningsprocedur mellan skotten. Och sådant har ingen jägare tid till när fasanerna flyger över hans huvud i jämn ström.

Det var under under 1800-talets senare hälft som hagelbössan utvecklades till sin fulländning av Londons bössmakare. Först och främst genom uppfinningen av vapnen som kunde laddas med patroner, och därefter i flera mindre steg efterhand som nya snabbhetsbefrämjande finesser integrerades i den ursprungliga konstruktionen; centralantändning, toplever, självöppning och ejektor. De nya vapnens förbluffande eldhastighet jämfört med mynningsladdarna blev en utmaning som genast antogs av samtidens blaserade högreståndsjägare, och den traditionsmättade jakten över fågelhund fick i Storbritannien snart stryka på foten till förmån för klappjakten.

Masslakt.

Den brittiske kronprinsen, sedermera kung Edward VII, var mycket förtjust i klappjaktsskytte och så gott som alla andra högreståndspersoner följde naturligtvis det kungliga exemplet som kycklingarna följer hönan. Under tiden före det första världskriget sköts oerhörda mängder vilt på de engelska godsen. Rekorderna talar för sig själva:

Den 18 december 1913 sköt kungen och

sex vänner 3937 fasaner på samma dag. Lord Walsingham sköt den 30 augusti 1888 under 7,5 timmars effektiv jakttid ensam 1070 moripor (en ripa var 25:e sekund). Den störste skytten av dem alla, lord Ripon nedlade under sina 57 år som aktiv jägare (1867-1923) sammanlagt 557 522 vilt, varav 241 234 fasaner, 124 193 raphöns och 97 503 ripor. För att hinna skjuta så mycket vilt använde sig skyttarna av två, tre eller till och med fyra bössor samtidigt och speciella laddare som assisterade med att stoppa nya patroner i bössorna,

Horder av yrkesjägare skötte om godsens vildnad och klappjakten blev snart så dominerande att det till och med utvecklades nya hundraser med uppgift att apportera de skjutna fåglarna. Tacka Purdey, Holland och de andra londonbössmakarna för era hundar, retrieverägare!

Engelska sjukan.

Fransmännen rynkade på näsan åt de brittiska masslakterna. *La maladie anglaise* - engelska sjukan - var deras elakt träffande benämning på engelsmännens excesser. Och det visade sig bli en både smittsam och långvarig sjukdom som snart skulle sprida sig även till vårt land.

Jag minns mig ha läst i något nummer av Svenska Jägarförbundets Nya Tidskrift från 1870 eller 1880-talet, att en upprörd äldre jägare förfasade sig över att det knappast längre fanns några *riktiga* jägare ur den yngre generationen på de skånska godsen. Det enda de kunde var att skjuta på klappjakt, och det var inte jakt, utan skytte. Att dressera och föra en hund höll på att bli en bortglömd konst och alla de små och stora kunskaper om djur och natur som en jägare måste kunna för att bli framgångsrik, var det inte längre någon

som lärde sig.

Vad han skrev då skulle kunna gälla än i dag. Speciellt under det senaste decenniet har skyttet mot utsatta fasaner ökat markant på de stora gårdarna. Det är en utveckling som man i bästa fall kan låta bli att bry sig om och som i sämsta fall påverkar den vilda fasanstammen negativt (det finns indikationer som pekar i den riktningen) eller ger jakt i allmänhet dåligt rykte.

Sällskapsjakt.

Låt oss därför skilja mellan klappjakt på utsatta fåglar och den blygsammare, men mera sportsliga form av klappjakt, som vi då och då ägnar oss åt inom föreningens ram.

Den förstnämnda är oftast statisk och förutbestämmd; "där står skyttarna, härifrån och dit går drevet, därifrån kommer fåglarna och de flyger dit". Sådan jakt kan

vara trevlig vid ett eller ett par tillfällen per säsong, men inte fler.

Klappjakt på vilda fåglar är i regel av en mera improviserad natur. Jagar man i sällskap med flera andra jägare finns det i stort sett bara ett sätt att jaga fasan på; att gå upp fåglarna ur dungar, betfält och bräskan och skjuta i uppflog och/eller ställa ut förhållsskyttar. Har man förhållsskyttar är det fråga om klappjakt.

Klappjakt i liten skala på vilda fasaner är betydligt mera oberäknelig än godsens storjakter, men i mitt tycke betydligt roligare. Såtarna improviseras i regel med utgångspunkt från antalet jägare och dagens väder- och vindförhållanden. Att kalkylera noga flera dagar i förväg är vanligen dömt att misslyckas.

Med vinden.

Klappjakt av detta slag är inte alls den enkla och okomplicerade jaktform som

Fasanen är klappjaktsviltet nummer ett.

det kan tyckas. Det är inte bara att gå in och skrämma upp fasanerna och se dem flyga spikrakt mot skyttarna. Först och främst måste jaktledaren ha en bestämd uppfattning om vart fåglarna kommer att flyga. Det finns fyra bra regler att hålla sig till:

Fasanerna flyger hellre med vinden än mot den. De flyger alltid mot något skydd, även om det ibland ligger långt bort. De flyger hellre hem än bort, det vill säga att om man har skrämt dem till den dunge eller det fält som skall drivas av, vill de gärna flyga tillbaks till sitt hemområde. Flög de åt ett speciellt håll i fjol, flyger de säkert åt samma håll i år också.

Det gäller givetvis att placera ut skyttarna med tanke på fåglarnas förmodade flyktriktning. Men själva utplaceringen av skyttarna är inte så okomplicerad som man kan tro. Hur många har inte sett

fasantupparna springa bakåt genom drevet eller obeslutsamt smyga i skogsbrynet utan att våga ta till vingarna för att de är medvetna om människors närvaro? Skyttarna skall placeras ut så ljudlöst och försiktigt som möjligt och den som ställer sig tyst och orörlig bakom en buske får flera extra skottchanser på mindre väl dolda och alltför pratsamma kamraters bekostnad. Men det är bara rätt åt dem.

Säkerheten viktigast.

Själva skyttet är en teknikfråga som du bäst löser mot döda mål från skjutbanans fasantorn. Försök alltid skjuta de raka, höga motskotten innan fågeln kommit rakt över dig. 60° vinkel mot horisonten brukar vara lagom. Se till att piporna går ifatt och genom målet innan skottet går. Det innebär att du inte ser en hög fågel i skottögonblicket, om den kommer rakt mot dig. Vid höga sidskott är det vanli-

gaste felet att kantra bössan. Då är det så gott som omöjligt att träffa. Ligg väl före och gärna lite under fågeln, och den skall bli din. Håll under fågeln vid höga och halvhöga frånskott.

Glöm aldrig säkerheten. Svinga aldrig genom skyttekedjan. Vänd dig om med piporna riktade uppåt om du tänker skjuta frånskott. Står en hundförare bakom är alla frånskott, utom de allra högsta, förbjudna. Sak samma gäller skott inåt såten.

Respektera dina jaktkamraters fåglar. Att uppleva en grann tupp komma rakt mot en på passet och se den dimpa i backen för en sniken passgrannes "tjuvskott" väcker inga varma känslor för den jaktkamaraten, ens i den mest toleranta jägarsjäl.

Skottecken.

Tag för vana att alltid följa varje fågel med blicken så länge som möjligt efter skottet, även om du tror dig ha bommat. Ibland blir det inget synbart skottecken efter en träff med något enstaka hagel och det är lätt att tro att skottet inte träffat. Men då och då händer det att en till synes bommad fågel viker sig i luften och faller död till marken efter en kortare eller längre flygtur.

Skulle fågeln landa omotiverat efter en kort flygsträcka, är den troligen träffad i kroppen och kan ofta återfinnas död nära landningsplatsen eller spåras upp av en duglig hund. Vid träff i kroppen av enstaka hagel rycker fågeln till, tappar ofta några dun och flyger vidare. Den dör i regel ganska snabbt, men kan vara svår att finna eftersom den ofta hinner löpa undan en bit efter landningen. Sitter träffen långt bak flyger fågeln med hängande ben.

Försök alltid se hur en träffad fågel håller huvudet medan den faller. Hänger huvud och hals slappt neråt, är fågeln död och eftersöket skall inte behöva bli särskilt svårt. Håller den däremot huvudet upprätt eller horisontellt, lever fågeln och då kan

eftersöket bli betydligt knivigare, men ofta finner du också denna fågel död eller döende på nedslagsplatsen.

En fågel som faller "i paket", det vill säga som en klump med hängande huvud och vingarna indragna mot kroppen, är stendöd. Eftersöket kan ändå bli besvärligt om fågeln faller i tät och högvuxen vegetation eftersom vittringen inte sprids nämnvärt i den täta växtligheten.

En fågel som flaxar intensivt under fallet är vingträffad. Sitter träffen långt ut i vingen, seglar fågeln iväg snett neråt och kan landa ett par hundra meter längre bort. Då är det ytterst viktigt att markera fallet och genast vara på plats med en hund.

Någon enstaka gång händer det att en påskjuten fågel flyger nästan rakt upp i luften, för att sedan plötsligt falla till marken. En sådan *torlande* fågel är träffad i huvudet och ligger död på nedslagsplatsen.

Sten Christoffersson

Den gamla goda tiden? Brittisk lord på fasanclapp kring sekelskiftet. Lägg märke till laddaren som står färdig med andrabössan.

Jägare

● Vapen

— nya och begagnade — i stor sortering

● Vapenskåp

● Tillbehör och reparationer

— i egen vapenverkstad

● Ammunition och lerduvor

● Allt för hunden och fiskaren

ALLTID SPECIALPRISER

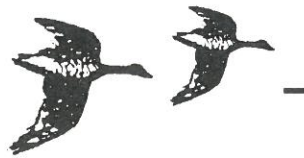
skjut upp betalningen med vapenkonto

KJELL:s VAPEN & SPORT AB

Gamla Torget 4 • 245 00 SJÖBO (mitt på torget) • Tel. 0416-100 96

GÅSJAKTSPREMIÄR

Undrar om man är riktigt vettig. I alla fall tvivlar vänner och bekanta starkt på detta. Att stiga upp klockan 02.45 en lördag morgon (3/10), packa bilen och ge sig iväg på gås jakt för att sitta och frysa i en vassrugga i tre timmar kan ju verka minst sagt rubbat. Så inför vår första gås jakt är Åsa och jag själva lite undrande när vi far iväg i den kompakta dimman för att sammanstråla med tolv andra jakttingar på Resåkragården kl. 04.15. Sedvanlig pappersexercis rörande licenser, jaktkort etc. föregår Eskils genomgång. Vi fördelar oss raskt i ett minimalt antal bilar och far iväg till Björkesåkrasjön, öster om Sturups flygfält. Nästan lika diciplinerat som en militär pluton ordnas utrustningen i mörkret och vi försvinner ut till våra anvisade pass längs med sjöns västra kant.

Prasset och stökandet i vassen avtar och stillheten infinner sig åter. Den metamorfos man genomgår vid intagandet av varje nytt jaktpass, då man går från att vara en störande och okänslig inkräktare i naturen till att helt stilla smälta in i naturen och bli en osynlig observatör av allt liv runt omkring, ger en mycket stark känsla av tillfredsställelse och kan många gånger räcka för att göra den dagens jakt lyckad utan att något storartat byte nedläggs.

Denna morgon är den känslan mycket uttalad, kanske beroende på den lilla extra spänning som man känner första gången en ny jaktform provas.

Klart väder med växlande molnighet, helt vindstill och c:a 7°C lovar att passet nog inte skulle blir så farligt kyligt som vi befarat i dimman på väg till Resåkra gården. Dessutom är vi väl rustade med dubbla fiberpälstall. I väntan på timmen före soluppgången och skjutbart vilt och när mörkret är kompakt blir örat vår enda källa till information om omvärlden. Det

är märkligt vilken automatisk skärpning som hörseln då genomgår. Det tog en lång stund innan jag lyckades identifiera ett kusligt, dovt svepande och svischande ljud. I det till tagande gryningsljuset förstod jag så småningom att enstaka tofsvipor med sina akrobatiska flygarkonster orsakade detta spöklika ljud från vingarna.

Nu har fåglarna på sjön börjat vakna till liv ordentligt. Gräsänders utdragna skrattlikande kväkande blandas med en tilltagande trumpetkör från gässen. Av sångkören att döma har vi en hel del fågel i denna delen av sjön. Spänningen stiger sakta. Fågel lyfter från vattnet och vinande vingslag kommer närmre. Jag gör mig redo spejar intensivt ut ovan vassen. Så avtager vingslagen igen och försvinner bortåt. Aktiviteten stiger nu ytterligare ute på vattnet och trumpetköerna går i höga vågor. Mer gäss är på väg upp och ropen under flykten avslöjar deras flygriktning. Inget kommer mot oss. Inte heller verkar någon av de andra passen ha bjudits på något skottillfälle. Några sträck har dragit över vår pass linje men på alldeles för hög höjd. Jag sätter mig ner igen och väntar. Långt borta ses ett sträck dra in över passen längre norr ut. Jag följer fåglarna intensivt och väntar på knallarna. Strax därefter smäller det mycket riktigt en serie på 4-5 skott men igen fågel faller. Det är heta jaktminuter nu. Fågel hörs regelbundet lyfta ute ifrån sjön och vi spanar intensivt mot vasskanten och den ljusa morgonrodnaden. Gässens småtrumpetande under sin flygfärd gör det lite lättare att hinna med att lokalisera dem. Nu kommer några mot oss. Först hörs bara trumpetandet och allteftersom de kommer närmare hörs även vingslagen. Där! Lite till vänster om mitt pass dyker de upp lågt

ovanför vassen. Jag reser mig och läger an men tvekar plötsligt. Avståndet verkar lite onödigt långt och jag håller inne med skottet och följer dem med blicken. Samtidigt hör jag vingslag alldeles bakom mig och snor runt i färdig ställning, bara för att se att 5-6 gäss redan passerat precis bakom ryggen på mig på 20 meters håll. S-t-n!!! Hur kunde jag missa den överflygningen!? Medans jag stått och tittat efter det första sträcket hade dessa kommit ljudlöst över mig utan sitt brukliga flykt-kacklande, därav missen. Med hög puls och besvärjande mig själv för min försumlighet intar jag åter vänteläget och hoppas på fler chanser. Minuterna går och aktiviteten avtar ganska fort ute på sjön och gässens morgonverksamhet har övergått i dagens sysslor på annan plats. Dock smäller ytterligare några skott och en ensam gås faller för en skytt långt ner till höger.

Lite efter 08.00 samlas vi åter vid bilarna

för en sammanfattning av morgonens händelser. Vi får vänta ett tag innan Bosse och Eskil kommer och meddelar att den gås som blev skjuten ligger kvar i vatten eftersom hundarna inte kunde ta sig ut genom den djupa dyn för att apportera. Det bestäms att fågeln skall apporteras senare under dagen då Björn kommer med sin "flat" som är större och bör orka igenom dyn. I övrigt rapporterades inte någon nedskjuten fågel. Dagen övergick i småvilt jakt under flera timmar på markerna runt Sturup med ett ganska magert resultat på 5 harar och några duvor. Minst sagt mör, för att inte säga helt slut efter en lång jakt dag skiljs vi åt på Resåkragården. Innan jag somnar tidigt den kvällen ligger jag och funderar på de där gässen som smet förbi bakom mig. Nästa gång så .... ZZ.....ZZZ...ZZZ

Text och foto: Thomas Laurell

Bo, Eskil och Kjell funderar över den fortsatta småviltjakten.

"LOCK-BOCKEN"

18 augusti och dax för årets första hjortjaktkurs. När jag anlände till Kvarnbygården fick jag höra att ett nytt inslag hade tillkommit på programmet. Det var Ole Winberg som skulle visa oss hur man skall locka på älg och rådjur med olika hjälpmedel. Nu började en intressant och kunning föredragning om hur man skall gå till väga, han visade även upp olika hjälpmedel som lockpipor, näver bitar och kundnotor från kreditkort och hur man använder dessa för att överlista det vilda.

Jag själv tillhör dem som köpt en "Buttolo"-pipa och försökt att locka med den med det enda resultatet att det vilda i granskapet satts i flykt i rakt motsatt riktning mot den åsyftade, dvs bort från mig. Efter upprepade försök har den nu hamnat långt ner i byrålådan.

Då morgonen efter redan var inbokad till jakt och Ole inspirerat, anslöt jag mig till den skara som på gårdsplanen efter kursen fick ytterligare råd och tips hur man skall gå till väga.

Morgonen därpå beslutade jag mig för att försöka följa Ole's råd: In i skogen där det är tätt. Platsen blev en gammal skjutstege som inte används just därför att det numera är ett kort håll med längsta skotthåll på ca 30-40 meter.

Jag började locka med "Buttolon". Efter ca en kvart dök en bock upp inne i en tätning till vänster om mig, jag fortsatte att locka men djuret vände och gick bort från mig. Som vanligt tänkte jag, ännu ett iväg skrämt rådjur. Jag fortsatte dock att locka ytterligare ca 5 minuter. Helt plötsligt dök en annan bock upp till höger om mig. Han gick i sly på ca 30 meters avstånd. Spänningen steg och jag fortsatte att locka väldigt tyst. Det var en spetsbock som

uppträdde precis som Ole sagt, ett flackigt nervöst uppträdande som vittnade om att en större bock fanns i närheten. Hitills hade jag följt hans råd till punkt och pricka, nu ringde det i huvudet. "Låt den lilla gå undan och fortsätt att locka så kommer den stora fram." Jag gjorde ett snabbt övervägande och beslutade att den här bocken var min, då det var den första jag lyckats locka till mig. Lockpipan och kikaren byttes mot studsaren och bocken föll när jag fick rent håll till den.

När jag passade bocken sände jag en tack-samhetens tanke till Ole för den upplevelse jag precis fått uppleva tack vare hans råd.

Text: Ulf Kennheim

Ole Winberg demonstrerade olika hjälpmedel för att locka på bock. Här med sin favorit - en näverbit. Foto: Lars G Truedsson

ANDJAKT

Jan Lindstrand ringde en kväll i veckan. Är du pigg på andjakt på lördag, frågade han. Ja - svarade jag dröjande, för vi har brukat jaga änder på kvällarna och mig veterligt har det inte varit jakt någon lördagskväll tidigare. Nej - nej, svarade Jan, vi skall prova på morgonen. Bertil har varit ute och kollat vid Almåsa i veckan och det verkar vara ett bra drag i gryningen.

Det var fortfarande mörkt när vi möttes på parkeringsplatsen vid Almåsa. Vi gav oss iväg ner mot dammen. Dimman låg tät och buskarna tycktes flyta omkring i den. Vi fick tilldelat oss våra pass längs den ena sidan av dammen. Några änder snattrade, men det var fortfarande för mörkt för att kunna se dem. Så småningom började himlen rodna i öster. Runt omkring mig tecknade sig säv och gräs i dekorativa siluetter mot himlen.

Vid sextiden hade vi fått gott skjutljus och änderna började komma in mot dammen i småflockar. Skottlossningen blev stundtals intensiv och den ena anden efter den andra damp i backen eller i vattnet. För att underlätta det kommande eftersöket gällde det att memorera var fåglarna föll.

När klockan närmade sig halv åtta tyckte vi att vi hade tagit vår tribut och hundarna fick börja apportera. Utan dem hade vi stått oss ganska slätt. De fick göra ett rejält arbete, både i vattnet och i snärjet runt dammen. Nya flockar flög fortfarande in och om vi hade velat, hade vi nog kunnat fortsätta att jaga hela förmiddagen. Eftersom vi var nöjda, avslutade vi istället den lyckade morgonjakten med att sätta oss vid kanten av dammen, ta en fika, snacka och njuta av den fina förmiddagen.

Lars G Truedsson

UTBILDNING

Träningsbana för säker vapenhantering och avståndsbedömning.

Alla vet hur viktigt det är med säkerheten vid all jaktutövning. Ingen olycka får ske! Att bedöma avståndet till villebrådet är också viktigt, inte minst med tanke på risken för skadeskjutning.

Som ett led i vår strävan att uppfylla båda kraven beslutades för några månader sedan att bygga en träningsbana för säker vapenhantering och avståndsbedömning.

Söndagen den 27 september var det dags att färdigställa banan. Många flitiga medlemmar ställde upp. Den ena stationen efter den andra blev färdig under största gemyt. Efter ett gott dagsverke stod banan helt klar och arbetsgänget kunde avsluta dagen med en välsmakande ärtsoppa som Rudolfs hustru hade tillagat

Föreningen framför ett tack till alla som hjälpt till med att bygga en träningsbana som vi har all anledning att vara stolta över och som kommer att vara till stor nytta i utbildningsverksamheten.

Text: Olle Dahlkvist

Foto: Lars-Göran Nilsson

MÄSSA & APPORTERINGSTEST

1991 förlades Skånska Jakt- och Fiskemässan till Bosjökloster, Det var redan då en succé - en succé som överträffades med råge den 29 - 30 augusti i år.

Flera faktorer bidrar till detta: den centrala placeringen - mitt i Skåne, den vackra miljön, möjligheten att ta del av vad som bjuds på vapen- och utrustningssidan och sist men inte minst arrangörernas ambition att göra mässan levande med demonstrationer och aktiviteter för besökarna.

I år deltog MVF som medarrangör vid apporteringstestet. Ansvaret delades mellan SSRK (Svenska Spaniel och Retriever Klubben) och MVF på så sätt att vi ansvarade för vars en dag. Söndagen föll på vår lott, med Charlie Johnsson som domare och bl a Olle Dahlkvist och mig som medhjälpare. Vardera dagen startade nitton ekipage, representerande så skilda raser som vorsteh och cockerspaniel.

Testet har kommit till för att stimulera intresset för att träna våra hundar till dugliga apportörer och är därför inte så krävande som de ordinarie jaktproven. Under testet skall hunden på ett nöjaktigt sätt söka av en anvisad yta och på denna finna tre av fyra vilt. Två av dessa kastas i samband med skott så att hunden ser dem falla, de övriga två lägges ut utan att hunden ser det. Som avslutning får hunden apportera en fågel i vatten.

Några av ekipagen var väldigt unga och hade inte hunnit nå den färdighet som behövdes för att klara testet fullt ut. Dessa fick råd och tips av Charlie för fortsatt träning inför nya försök. De flesta klarade dock uppgiften och jag hoppas att de dessutom stimulerades till fortsatt träning och deltagande även i ordinarie jaktprov.

Lars G Truedsson

Charlie fyller i protokollet efter det att en av labbarna hämtat in vattenapporten..

NOTERAT

GRILLFESTEN

Höststartens grillfest lockade ett 40-tal deltagare till Kvarnbygården. Efter välkomstdrinken lotsades gästerna i omgångar ut i parken för att visa sin förmåga att bedöma avstånd. Olle Dahlkvist hade placerat ut en rådjursfigur på 42,9 meters avstånd. Det gavs många bud, men de som kom från Cay Olsson och Margareta Rasmusson låg närmast.

Ängavallen hade levererat två lamm, som den medföljande kocken grillade färdiga på terrassen och serverade med utsökta tillbehör. Vi gäster lät oss väl smaka och hade en i övrigt mycket trivsam afton med "snack" och dans.

Ett tack till festkommittén, Lars Åke Larsson och Olle Dahlkvist, för ett trevligt arrangemang.

NOTERAT

MVF:s FÖRTJÄNSTTECKEN

Sven Heinrup är en av årets mottagare av MVF:s förtjänsttecken. Det skulle egentligen överlämnats vid årsstämman, men då var Sven tyvärr förhindrad att närvara. Vid extra stämman och temakvällen den 18 augusti fick vår ordförande tillfälle att personligen överlämna förtjänsttecknet.

TOPPLACERAD MVF-TRIO

Sven Heinrups settertik *Gretzi* var mycket nära sin andra segrarklassvinst, och därmed också dubbelchampionatet, vid setterklubbens jaktprov på Ruuthsbo. *Gretzi* ledde länge tack vare en magnifik fågeltagning på förmiddagen. Men en annan duktig settertik *Gårdarnas Fi-Fi* (Jan

Nilsson, Vassmolösa) gick ikapp efter perfekt arbete med en raphönskull och kunde så småningom, tack vare bättre ork, avgöra efter en lång och segsliten kamp.

Gretzis kullbror *Grey*, uppfödd av Sven Heinrup och ägd av en annan MVF-medlem, Åge Strömvoll, placerade sig trea efter sin syster.

Nästa säsong får dessa två duktiga segrarklasshundar nytillkommen konkurrens på jaktproven av en annan föreningsmedlem. Knut Lundstens engelska settertik *Martallens Abba* kvalificerade sig nämligen till segrarklass genom att vinna den öppna klassen vid irländska setterklubbens jaktprov med första pris och hederspris.

CHLORIDE

MOTIVE POWER

040-210802

SERVICE 020-75 51 04

STYRELSE OCH KONTAKTPERSONER

Styrelse

Rudolf Andersson ordförande	040-46 49 57
Tage Andersson, v. ordf.	040-94 19 41
Lars G Truedsson, sekreterare	040-41 12 23
Anders Sörensson, v. sekr	040-831 36
Ragne Wedin, kassör	040-49 99 97
Lennarth Blomquist, ledamot	040-91 76 86
Olle Dahlkvist, ledamot	040-46 54 61
Eskil Larsson, ledamot	040-44 02 98
Lars Åke Larsson, ledamot	040-15 92 35

Suppleanter

Ulf Norrgren	040-49 97 89
Gunnar Westberg	040-12 22 04
Jan Lindstrand	0410-400 36
Jonas Rosengren	040-18 47 86

Sektion Utbildning

Ulf Norrgren	040-49 97 89
Olle Dahlkvist	040-46 54 61

Sektion Jakt & Viltvård

Charlie Johnsson	040-46 65 05
------------------------	--------------

Sektion Skydds jakt

Tage Andersson	040-94 19 41
Bengt Örneberg	040-91 50 41

Sektion PR-RED.kommitté

Lars G Truedsson	040-41 12 23
Sten Christoffersson	040-48 11 84

Valberedning

Bo Berggren	040-40 21 48
Sven Altrell	040-16 11 91
Håkan Svensson	040-16 13 05

Sektion Skytte

Gösta Andersson	040-19 28 38
	070-01 47 06
Lars G Svensson	040-48 13 49

Sektion Provledare

Gösta Andersson	040-19 28 38
	070-01 47 06

Sektion Kvarnbygården

Artur Andersson	040-93 75 57
-----------------------	--------------

Sektion Medlem

Lars-Åke Larsson	040-15 92 35
------------------------	--------------

Revisorer

Per Högsten	046-14 94 08
Carl Johan Lindblad	040-49 94 90

Kansli:

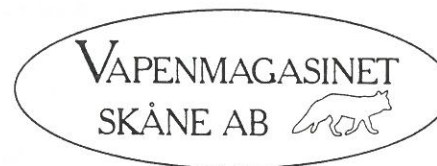
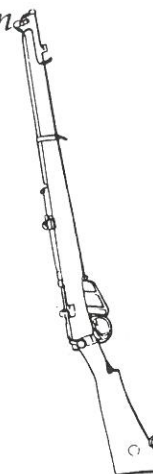
MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING
KVARNBYGÅRDEN
 Östra Kattarpsvägen, Pl. 564
 212 91 MALMÖ

Telefon 040-49 49 30
 Expeditionstid:
 Må - Fr kl 09.00 - 15.00
 Telefonsvarare övrig tid.

Vapen, ammunition,
 laddutrustningar, tillbehör, kläder m m

Reparationer av alla slags vapen
 Egen verkstad

(Du hittar oss i hörnet av
 Södra Förstadsgatan / Möllevångsgatan)

S Förstadsgatan 76 200 42 Malmö Tel 040-11 54 50

Adress: Cypressvägen 11 i Hindby, 213 63 MALMÖ
 Parkering vid entrén. Busslinje 16 el. 18 till Cypressvägen

Telefon Växel

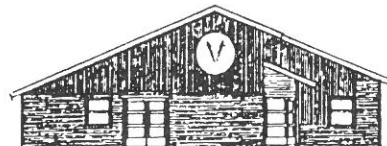
Veterinärer direkt (endast tfn.tid) 040-22 90 90
 Jourtelefon 040-94 15 64
 Mottagning vardagar 8.00 – 11.00, 13.00 – 17.00

Telefon

tidsbeställning
 040-22 90 25

Jour: För olycksfall och akut insjuknande är djursjukhuset öppet alla dagar hela dygnet efter telefonanmälan.
 All mottagning efter telefonbeställning.
 Flertalet kommuner inom SSK-området har överenskommit att lämna bidrag till djursjukhusets verksamhet av kommunens hundskattemedel. Djursjukhuset får detta bidrag genom att debitera Din kommun för varje patientbesök. Meddela därför i djursjukhusets reception i vilken kommun Du betalar hundskatt.

Medlem av SVENSKA
DJURSUKHUSFÖRENINGEN

Uppfyller föreningens
normer för djursjukhus

LUNDABYGDENS DJURSUKHUS

Porfyrvägen 6, Lund Tel. vx **046-15 02 00**

Dag- och kvällsmottagning

Jour: Olycksfall och akuta sjukdomsfall **046-15 02 04**

All mottagning efter telefonanmälan

KURTS JAKTBOD

*ALLT INOM
JAKT OCH VAPEN*

Öppet:

	Stängt
Måndag	
Tisdag–Fredag	9.00–18.00
Lördag	9.00–12.00

Vårgatan 11, 243 00 HÖÖR
Telefon 0413-224 87